

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 893414 24 Pž 2
Sarajevo, 08.05.2025. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Amele Selimović-Fazlagić, kao predsjednika vijeća, Jasmine Muratović i Jasenke Potogije, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TD Consulting d.o.o., ulica I. G. K. broj .., koga zastupa Kurtović Sanja, advokat u Advokatskom društvu Kurtović & Co d.o.o. Sarajevo, ulica Terezija bb, Sarajevo, protiv tuženog Simurg media d.o.o. ulica Z. B. broj ., koga zastupaju advokati iz Advokatskog društva „Ademović, Nožica i Partneri“ d.o.o. Sarajevo, ulica Titova broj 50/IV, radi naknade štete i sticanja bez osnova, vrijednost predmeta spora 144.011,13 KM, odlučujući o žalbi tužitelja podnijetoj protiv presude Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Ps 893414 21 Ps 2 od 11.06.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.05.2025. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Žalba se odbija, kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Zahtjev tuženog za naknadu troškova povodom odgovora na žalbu, odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev, da se obaveže tuženi da tužitelju nadoknadi štetu u iznosu od 144.011,13 KM sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa Zakonom o visini stope zatezne kamate počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

[illegible]

priborom, pumpa ENERPACK sa crijevima, totalna stanica TOPCON QS-3M, ili ukoliko vraćanje nije moguće da isplati tužitelju na ime naknade zbog sticanja bez osnova iznos protuvrijednosti od 144.011,13 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da tužitelju nadokandi troškove parničnog postupka a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Stavom III obavezan je tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.082,45 KM, a sve u roku od 30 dana.

Protiv prvostepene presude, tužitelj je blagovremeno izjavio žalbu, iz osnova člana 208.ZPP-a.

U žalbi se navodi, da sud nije cijeni, da je faktura usluga reklamiranja vršena za reklamiranje 64. printanih stavova za 2018 godina, tako da tužitelju nije moglo biti poznato da li će usluge biti izvršene ili ne. Smatra da se sud neosnovano poziva na član 211. ZOO jer tužitelj nije ni mogao znati da li će usluge biti izvršene jer je tužitelj promijenio firmu društva i od juna 2018 godine je poslovao pod firmom TD Consulting d.o.o. U vezi sedmičnjaka „Stava“ žalba prigovara da su dostavljene fotokopije naslovna strana i jedna unutrašnja stranica, te nisu dostavljeni originalni primjerci kao i da je vršeno reklamiranje društva CENGIZ INSAAT sa naglašenim S, iz čega proizlazi da se radi o reklami za društvo CENGIZ INSAAT iz Turske, a ne Cenzig Insaat d.o.o. Sarajevo na štu ukazuje slika autoputa uz more što BIH nema. Iz dostavljenih novina „Stav“ proizlazi da je reklamiranje vršeno nakon prenosa udjela, a bez da je promjenjen naziv društva koje se reklamira, a inspekcijskim nadzorom je utvrđeno da usluge reklamiranja nisu izvršene. Stavovi iz 2017 godine nisu relevantni u ovoj pravnoj stvari jer je inspekcijskim nadzorom utvrđeno da se radi o uslugama reklamiranja za 2018. godinu a u svim novinama se nalaze iste reklame i za 2017. i 2018. godinu. Smatra, da sud nije cijenio sve dokaze zajedno i u međusobnoj vezi niti je dao osvrt na završno izlaganje tužitelja te je povrijedio član 8 ZPP-a. Da je tuženi prouzrokovao štetu tužitelju proizlazi iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, kao javnoj ispravi i pravosnažnom rješenju o dodatno utvrđenim poreznim obavezama koje je pravosnažno i izvršno te je inspekcijskim nadzorom utvrđeno, da usluge reklamiranja nisu izvršene a zbog takvog postupanja tuženog tužitelju je nastala šteta u iznosu od 144.011,13KM, što predstavlja vrijednost kompenziranih pokretnih stvari. Sud pogrešno zaključuje da su usluge kompenzirane krajem 2018 godine, iako iz iskaza svjedoka M. R. proizlazi da društvo nije imalo finansijsku dokumentaciju nakon preuzimanja i da društvo TD Consulting nije vršilo nikakvu kompenzaciju, nego je kompenzacija rađena prije preuzimanja društva. Sud pogrešno cijeni Zapisnik o inspekcijskoj kontroli i Rješenje o dodatno utvrđenim poreznim obavezama te sud pogrešno odbija i eventualni tužbeni zahtjev. Tužitelj u cijelosti osporava odluku o troškovima postupka.

U odgovoru na žalbu, tuženi je predložio da se žalba odbije i prvostepena presuda potvrdi, uz obavezu naknade troškova odgovora na žalbu.

Ispitujući prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu: ZPP) drugostepeni sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

¹ Službene novine Federacije BiH 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

Žalba nije osnovana.

U postupku koji je prethodio donošenju pobijane odluke ocjenom provedenih dokaza sud je utvrdio;

-da je Ugovor o poslovnoj saradnji od 22.01.2015.godine zaključen između parničnih stranaka te je predmet Ugovora poslovna saradnja između ugovornih strana, te se tužitelj obavezao da za račun tuženog preko svojih zaposlenika obavlja stručne poslove u vezi sa finansijsko-materijalnim poslovanjem i finansijskim nadzorom poslovanja pravnih lica čiji je vlasnik ili suvlasnik tuženi, dok se tuženi obavezao da neposredno putem internet portala i magazina čiji je vlasnik, a koja su registrovana kao elektronski ili medijski u korist tužitelja pruža medijske usluge koje se odnose na objavljivanje informacija iz poslovanja tužitelja, odnosno informacija u obliku reklamiranja kvaliteta izvedenih radova i mogućnosti s kojim raspolaže tužitelj za izvršenje građevinskih poslova na izgradnji autoputeva, mostova i tunela, kao i PR savjetovanja i drugih oblika savjetovanja iz oblasti marketinga, te se tuženi obavezao da će redovno na svom portalu i magazinu reklamirati i praviti baner protivnika osiguranja.

-da fakturom broj .. tuženi tužitelju fakturisao oglašavanje u magazinu „Stav“ u iznosu od 187.200,00 KM, dok je na osnovu faktura broj ... od 31.03.2018.godine i broj od 31.03.2018.godine tužitelj tuženom fakturisao isporučenu robu u ukupnom iznosu od 194.395,37 KM.

-da su parnične stranke podnosile godišnje izvještaje o ukupno isplaćenim plaćama i drugim ličnim primanjima za A. K. za društvo Cengiz Insaat d.o.o. za period 2013.-2016.godina i društvo Simurg Media d.o.o. za period 2015.-2016.godina;

-da je tuženi, odnosno društvo Simurg media d.o.o. Sarajevo osnovano dana 08.12.2014. godine, a osnivači su bili K. A. i S. A.;

-da iz Rješenja o izmjenama podataka od 14.07.2015. godine proizilazi da je osnivač tuženog bio K. A., a da je dana 14.12.2015. godine došlo do promjene lica ovlaštenog za zastupanje, te je upisan E. U. G., kao direktor bez ograničenja ovlaštenja,

-da je dana 03.12.2015. godine zaključen Ugovor o prenosu udjela u društvu između K. A. kao prenosioca i I. P. kao preuzmaoca,

-da je dana 26.01.2016. godine, Rešenjem o izmjenama podataka o dopuni lica ovlašteno za zastupanje društva, pored lica E. U. G., kao lica ovlašteno za zastupanje subjekta upisa upisana P. I.,

-da je dana 21.04.2016. godine, zaključen Ugovor o istupanju osnivača i prenosu udjela u društvu između K. A. i P. I. kao prenosilaca i CENGIZ INSAAT d.o.o. Sarajevo kao preuzmaoca, te su u sudskom registru dana 27.04.2016. godine upisani podaci o istupanju osnivača, smanjenju broja osnivača, pristupanju novog osnivača i promjeni strukture osnovnog kapitala, to je kao osnivač upisan CENGIZ INSAAT d.o.o. Sarajevo,

-da je zajednička advokatska kancelarija A. K. i M. S. dana 01.12.2017. godine zaključila sa tuženim, Ugovor o pružanju usluga pravne pomoći i zastupanja,

-da je Rješenjem Općinskog suda u Sarajevu broj 65-0- Reg-12-002157 dana 08.06.2012. godine osnovano društvo pod nazivom CENGIZ INSAAT d.o.o. Sarajevo, da je Rješenjem Općinskog suda u Sarajevu od dana 13.06.2018. godine društvo izvršilo promjenu punog i skraćenog naziva, tako da društvo posluje pod nazivom TD Consulting d.o.o. Sarajevo,

-da je dana 22.03.2018. godine zaključen Ugovor o prenosu udjela između CENGIZ INSAAT Istanbul, Turska, a koji je bio zastupan od strane A. K. kao prodavca udjela i T. D. zastupanog po K. A., kao kupca, kojim je prodavac prodao 100% svog osnovnog kapitala u društvu CENGIZ INSSAT d.o.o. Sarajevo T. D. a Odlukom od dana 28.03.2018. godine se osnivač D. T. zastupan po K. A. razrješava dužnosti postojećeg direktora društva U. G. E.. Odlukom o razrješenju direktora društva i imenovanju novog direktora od dana 28.03.2018. godine, je razriješen dužnosti direktor društvu U.G. E. i za novog direktora imenovan T. D. te je na osnovu rješenja o izmjenama podataka Cengiz Insaat d.o.o. u firmu tužitelja od dana 13.06.2018. godine utvrđeno je da je u sudski registar upisana promjena o prijenosu udjela, promjeni člana, promjeni punog i skraćenog naziva društva odnosno tužitelja.

Na osnovu navedenog utvrđenja sud zaključuje da su tužitelj i tuženi bili u obligacionom odnosu po osnovu Ugovora o poslovnoj saradnji od 22.01.2015. godine, da je tuženi fakturisao uslugu oglašavanja u iznosu od 187.200,00 KM (izdao fiskalni račun) da je faktura plaćena kompenzacijom iznosa od 144.011,13 KM na ime vrijednost stvari.

Kako je sam tužitelj izdao fakturu kojom je fakturisao vrijednost pokretnih stvari to je tužitelj pristao na kompenzaciju što po stavu suda upućuje na zaključak da je tuženi izvršio uslugu oglašavanja, te u smislu člana 211. Zakona o obligacionim odnosima nema pravo zahtijevati vraćanje niti zahtijevati naknadu štete jer je tuženi izvršio usluge reklamiranja tužitelja te u radnjama tuženog nema propusta koji bi za posljedicu imali nastanak štete tužitelju.

Sud je ocijenio neosnovanim eventualni tužbeni zahtjev tužitelja, kojim potražuje povrat stvari ili isplatu iznosa od 144.011,13 KM cijeneći da je vrijednost stvari tužitelj kompenzirao za izvršene usluge tuženog na ime reklame, te je po izvršenoj kompenzaciji isknjižio navedene pokretne stvari a temeljem prodaje tuženom. Kako je do kompenzacije došlo radi plaćanja usluga reklamiranja tužitelja u sedmičnjaku koji objavljuje tuženi, to tuženi nije u obavezi da vrati predmetne stvari tužitelju a samim tim je neosnovan i zahtjev za plaćanje protuvrijednosti tih stvari. Prvostepeni sud je istaknuti prigovor zastare potraživanja odbio kao neosnovan iz osnova člana 371. člana 376. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima kao i za zastaru za povrat stvari osnovom člana 126. stav 2. Zakona o stvarnim pravima FBiH. Odluku o troškovima sud je donio primjenom člana 383., 386. i 387. Zakona o parničnom postupku, a kako je tužitelj uspio u postupku po prijedlogu mjere osiguranja, dok nije uspio u postupku po tužbi to je sud tužitelju priznao te troškove u iznosu od 1.569,00 KM te je nakon obračuna troškova tuženog i izvršene kompenzacije tuženom dosudio iznos od 5.082,45 KM.

Suprotno navodima žalbe, presuda prvostepenog suda je pravilna i na zakonu zasnovana, a iz razloga datih u prvostepenoj presudi, koje ovaj sud prihvata pravilnim.

Na osnovu stanja spisa, ovaj sud je našao da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio odlučne činjenice i pravilno primjenio materijalno pravo, kada je tužbeni zahtjev kako primarni tako i eventualni odbio kao neosnovan.

Predmet tužbenog zahtjeva, preinačen podneskom od 23.12.2021. godine je zahtjev za naknadu štete (primarni) odnosno povrat stvari ili naknada štete zbog sticanja bez osnova iznosa u protuvrijednosti stvari u iznosu od 144.011,13 KM (eventualni).

Osnov zahtjeva za naknadu štete na ime neispunjenja obaveze tuženog, tužitelj zasniva na podacima iz zapisnika o inspekcijskom nadzoru broj od 01.02.2021.godine, kojim je utvrđeno da je kod tužitelja Porezna uprava FBIH dana 21.12.2020. godine, izvršila kontrolu obračuna prijavljivanja i uplaćivanja javnih prihoda, te je između ostalog konstatovano, da je uvidom u poslovne knjige tužitelja utvrđeno, da je isti izvršio isknjižavanje stalnih sredstava sa vrijednostima na osnovu faktura izdanih povezanom pravnom licu i to faktura broj ... od 31.03.2018. godine i broj .. od 31.03.2018. godine, bez izdatih fiskalnih računa.

Da je povezano pravno lice odnosno tuženi kontrolisanom poreznom obvezniku, odnosno tužitelju izdao fakturu broj ... od 31.03.2018. godine za usluge reklamiranja putem printanih novina „Stav“ (reklama na prednjoj unutrašnjoj korici plus prva strana K bloka 420x280a), da je nadzorom utvrđeno da kontrolisani porezni obveznik u tom periodu nije imao niti jednog uposlenog radnika, niti je imao djelatnost i samim tim nije imao potrebu za reklamiranjem, da je utvrđeno da je na fakturi tuženog navedena količina od 64 komada printanih novina „Stav“, za reklame iz 2018. godine i da izvršenim uvidom u printane novine „Stav“ za 2018. godinu nije utvrđeno da je navedeno reklamiranje tužitelja zaista i izvršeno.

Ugovor o poslovnoj saradnji od 22.01.2015.godine na osnovu kojeg je tuženi vršio usluge reklamiranja tužitelja, zaključen je između CENGIZ INSAAT d.o.o i tuženog.

Društvo CENGIZ INSAAT d.o.o je upisano kao pravni subjekt Rješenjem Općinskog suda u Sarajevu broj 65-0- Reg-... dana 08.06.2012. godine a osnovan je kao PDV predstavnik turske firme Cengiz Insaat Sanayi Ve Ticaret As koja je gradila dio autoputa na koridoru 5C u BiH.

Rješenjem Općinskog suda u Sarajevu od dana 13.06.2018. godine društvo je izvršilo promjenu punog i skraćenog naziva, tako da društvo posluje pod nazivom TD Consulting d.o.o. Sarajevo (bivši naziv CENGIZ INSAAT d.o.o).

Obaveza tuženog po Ugovoru je biula, da neposredno putem internet portala i magazina čiji je vlasnik, a koja su registrovana kao elektronski ili medijski u korist tužitelja pruža medijske usluge koje se odnose na objavljivanje informacija iz poslovanja tužitelja, odnosno informacija u obliku reklamiranja kvaliteta izvedenih radova i mogućnosti s kojim raspolaže tužitelj za izvršenje građevinskih poslova na izgradnji autoputeva, mostova i tunela, kao i PR savjetovanja i drugih oblika savjetovanja iz oblasti marketinga, te se tuženi obavezao da će redovno na svom portalu i magazinu reklamirati i praviti baner protivnika osiguranja.

Zaključak prvostepenog suda da je tuženi dokazao, da je ispunio obaveze iz ugovora u visini vrijednosti ispostavljene fakture od 187.200,00 KM za usluge oglašavanja tužitelja koji je ranije poslovao pod nazivom Cengiz Insaat d.o.o. Sarajevo (logo tužitelja), u oglasu u sedmičnjaku „Stav“ (naslovna strana i zadnja strana korice) kao pravilan prihvata ovaj sud jer je izvršenje usluge prihvatio i tužitelj (bivši naziv CENGIZ INSAAT d.o.o) i pristao na prijeboj potraživanja sa potraživanjem, na ime vrijednosti stvari koje ima prema tuženim.

Žalbom se ne osporava postojanje kompenzacije, ali se prigovara da je kompenzacija izvršena od strane tužitelja i takvi navodi su neosnovani obzirom da je tužitelj ranije poslovao kao društvo CENGIZ INSAAT d.o.o do momenta izvršene promjena dana 13.06.2018. godine od kada društvo posluje pod nazivom TD Consulting d.o.o. Sarajevo.

Kako je potraživanje tuženog na ime usluge reklamiranja tužitelja u iznosu od 187.200,00 KM prestalo kompenziranjem sa iznosom potraživanja tužitelja od 144.011,13 KM (vrijednost stvari) to neosnovano tužitelj nakon toga prigovara te osporava ispunjenje obaveza tuženog u visini kompenziranog iznosa potraživanja.

Suprotno prigovorima žalbe shodno izvršenoj kompenzaciji tužitelj je izvršio isknjižavanje vrijednosti ikompenziranog iznosa na ime stalnih sredstava (2018 godine) koja su se vodila u finansijskim i drugim evidencijama.

Ocjenom dokaza (naslovna strana i zadnja strana korice sedmičnjaka „Stav“) koje je pravilno cijenio i prvostepeni sud proizilazi da je tuženi vršio usluge reklamiranja tužitelja koje je tužitelj priznao i prihvatio da se izmire putem kompenzacije.

Neosnovano tužitelj u žalbi prigovara valjanosti fotokopija izvoda iz sedmičnjaka „Stav „ jer tokom postupka a na pripremnom ročištu od 30.11.2021 godine kada je tuženi iste predložio kao dokaze, tužitelj se nije protivio niti je prigovarao vjerodostojnosti istih kao dokaza. Navedeni dokazi su izvedeni na glavnoj raspravi dana 17.04.2024 godine, a tužitelj nakon izvođenja tih dokaza nije isticao prigovore osporavanja valjanosti tih dokaza pa su bez osnova takvi žalbeni prigovori.

Žalbeni navodi tužitelja, da se radilo o oglašavanju turskog društva Cengiz Insaat iz 2017 godine, nisu relevantni za odluku o tužbenom zahtjevu shodno činjenici, da je tužitelj ispunio obavezu plaćanja usluge reklamiranja prema tuženom putem kompenzacije.

Kompenzacija ili preboj je jedan od zakonom određenih slučajeva prestanka obaveze (član 336-343 ZOO-a) te je za preboj potrebno da jedna izjavi drugoj da vrši prijeboj a nakon izjave o preboju smatra se da je preboj nastao onog časa kad su se stekli uslovi za to.

Primjenjeno na konkretnu pravnu situaciju ovaj sud prihvata navode iz obrazloženja odluke prvostepenog suda, da je uz saglasnost stranaka došlo do prestanka njihovih međusobnih potraživanja, da je učinak kompenzacije proizveo dejstvo isknjižavanjem vrijednosti stalnih sredstava u visini kompenziranog potraživanja od 144.011,13 KM sa potraživanjem iz fakture tuženog od 31.03. 20218 godine.

Izjava volje tužitelja i tuženog, ispostavljanjem faktura za usluge i za vrijednost prodatih sredstva, ukazuju na postojanje namjere i svijesti da međusobna potraživanja prestanu putem kompenzacije jer suprotne činjenice od strane tužitelja nisu dokazivane.

Slijedom navedenog pravilnom primjenom člana 211. Zakona o obligacionim odnosima, da ko vrši isplatu znajući da nije dužan platiti nema pravo zahtijevati vraćanje, izuzev ako je zadržao pravo da traži vraćanje ili ako je platio da bi izbjegao prinudu, prvostepeni sud je izveo pravilan zaključak, da ako je tužitelj znao da nije usluga izvršena, i da nije imao obavezu prema tuženom, a ipak je izvršio kompenziranje, to u smislu člana 211. Zakona o obligacionim odnosima, nema pravo zahtijevati vraćanje niti tražiti isplatu naknade štete

jer nije dokazao postojanje ispunjenosti uslova da bi mu se šteta naknadila iz člana 154. a u vezi sa članom 155. ZOO-a.

U pogledu odluke o odbijanju zahtjeva za povrat stvari odnosno zahtjeva za isplatu naknade vrijednosti tih stvari iz eventualnog tužbenog zahtjeva, prvostepeni sud je pravilno cijenio da je iznos vrijednosti stvari kompenziran sa uslugama reklamiranja te da je tuženi pokretne stvari dobio u posjed osnovom kompenzacije te isknjižavanjem vrijednosti tih sredstava u evidenciji tužitelja te je na taj način utvrđeno da tuženi te stvari ne drži bez pravnog osnova. Stoga je pravilan zaključak suda da je neosnovan i eventualni tužbeni zahtjev jer tužitelj nije dokazao postojanje ispunjenosti uslova iz člana 210. Zakona o obligacionim odnosima i člana 127. stav 3. Zakona o stvarnim pravima FBiH za usvajanje eventualnog tužbenog zahtjeva.

Slijedom navedenog a cijeneći procesne radnje prvostepenog suda na koje žalitelj ukazuje ovaj sud nalazi da ne stoje navodi žalbe o učinjenoj povredi odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP-a, a u vezi sa odredbom iz člana 8. ZPP-a.

Ostale žalbene navode ovaj sud je cijenio, ali ih neće posebno obrazlagati, jer ne utiču na drugačiju odluku suda u ovoj pravnoj stvari u smislu člana 231. ZPP-a.

Kako razlozi žalbe nisu osnovani, a nema ni razloga na koje pazi ovaj sud, žalba se odbija a presuda prvostepenog suda se potvrđuje na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Primjenom odredbe iz člana 387. stav 1. ZPP-a zahtjev za naknadu troškova na ime sastava odgovora na žalbu je odbijen, jer po ocjeni suda ovi troškovi nisu bili neophodni radi vođenja parnice.

Predsjednik vijeća
Sudija
Amela Selimović-Fazlagić